

הלכות הדרף היומי

מסכת יבמות

תוכן

- א. כל קלא דבתר נשואין לא חיישינן.....1
- ב. האשה שהלך בעלה ובנה למדינת הים ובאו ואמרו לה מת בעליך ואח"כ מת בנך ונשאת ואחר כך אמרו לה חילוף היו הדברים תצא.....2
- ג. אמרו לה מת בנך ואח"כ מת בעליך ונתייבמה ואח"כ אמרו לה חילוף היו הדברים תצא והולד ראשון ואחרון ממזר.....3
- ד. אמרו לה מת בעליך ונתקדשה ואחר כך בא בעלה מותרת לחזור לו אף על פי שנתן לה אחרון גט לא פסלה מן הכהונה.....4
- ה. אין ממזר מיבמה.....5
- ו. לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר ... בעניותינו צריכה גט מספקא ליה לשמואל האי לא תהיה אשת המת אי ללאו הוא דאתא אי דלא תפסי בה קדושין הוא דאתא.....5
- ז. נשואין יש בה דמיחלפא באשה שהלך בעלה למדינת הים.....6
- ח. האומר לאשה הרי את מקודשת לי ... לאחר שיחלוץ לך יבמיד אינה מקודשת.....7

דף עב.

א. כל קלא דבתר נשואין לא חיישינן

פנויה¹ שיצא עליה קול שנתקדשה לפלוני היום בעיר זו, חוששין לה והרי היא ספק מקודשת אף על פי שאין שם ראייה ברורה, מיהו כל קול שלא הוחזק בבית דין אין חוששין לו.

אשה² שנשאת או נתקדשה לפלוני ואח"כ יצא עליה קול שנתקדשה לאחר קודם שקדשה זה, וכן אשת כהן שיצא עליה קול שהיא זונה או גרושה אין חוששין לה להוציאה מבעלה, ואין חוששין לו כלל, ואפילו אם יצא הקול כבר קודם שקדשה אלא שלא הוחזק בבי"ד עד לאחר שנתארסה לזה, אין בודקין אחר הקול להחזיקו לברר הקול שנתקדשה. כי מה שהעדים אומרים שמענו מפלוני ופלני' והם הלכו למדינת הים אינו אלא קול, ולא דבר ברור,

¹ שו"ע ונו"כ אבהע"ז מו א

² שו"ע ונו"כ שם ח

הלכות הדרף היומי

מסכת יבמות

ואפילו אם באו לב"ד והעידו כן אין חוששים³, הואיל וקדשה אחד קידושין גמורים, וכל שבן אם נשאה⁴.

וכן מטעם זה יבמה⁵ שנשאת לשוק בחזקת שהיה לה וולד של קיימא, ויצא קול של לעז יעליה שלא היה ולדה ולד של קיימא ולא חיה שלשים יום, לא אסרינן לה על בעלה כיון שהוא קול של אחר נישואין והולכים אחר רוב הנולדים שהם בני קיימא ובנה בן קיימא היה.

ב. האשה שהלך בעלה ובנה למדינת הים ובאו ואמרו לה מת בעליך ואח"כ מת בנך ונשאת ואחר כך אמרו לה חילוף היו הדברים תצא

האשה⁶ שהלך בעלה ובנה למדינת הים ובאו ואמרו לה מת בעליך ואחר כך מת בנך, ואינך זקוקה ליבום, ונשאת על סמך זה, ואחר כך נודע שחילוף היו הדברים תצא, שהרי זקוקה היא ליבום, והולד מהשני כשר. שאיסור יבמה לשוק אינו אלא לאו ואין ממזר מחייבי לאוין⁷.

וכן בכל מקרה ששומרת יבם נשאת לזר, אפילו בשוגג, אפילו לא בא עליה⁸, מוציאה בגט, ואפילו היו לו בנים ממנה, ונאסרה עליו ועל יבמה, ודינה ככל אשה שהלך בעלה למדינת הים וניסת ואח"כ בא בעלה שדינה הוא שתצא מזה ומזה וי"ג דרכים שנתבארו בדרף פז: נוהגות בה⁹, אלא שאין הולד ממזר. וי"א שהוא ממזר מדרבנן. ויבמה חולץ לה, ואחר כך תהיה מותרת לאחרים.

³ ב"ש שם כא

⁴ ועיין ברמ"א שם שזה דוקא אם היא מכחשת הקול הראשון, אבל אם היא מודה אחר כך שנתקדשה לראשון הרי שווייה נפשה התיבה דאיסורא לגבי בעלה, והואיל והקול מסייעה אוסרים אותה עליו. אך באחרונים חלקו עליו שם שמקורו הוא שו"ת הרא"ש ובח"מ שם פירשו בענין אחר וכן בב"ש ועיי"ש באבנ"מ ובב"מ ובשו"ת רע"א קעג ואכמ"ל.

⁵ שו"ע ונו"כ שם קנו ה

⁶ רמב"ם הלכות יבום וחליצה פרק ג הלכה יט

⁷ מ"מ שם

⁸ ב"ש שם ז

⁹ שצריכה גט מזה וחליצה מזה, ואין לה כתובה ולא פירות ולא מזונות ולא בלאות לא על זה ולא על זה ואם נטלה מזה ומזה תחזיר ולא זה ממש לא ולא זה וזה זכאים לא במציאתה ולא במעשה ידיה ולא בהפרת נדריה היתה בת ישראל נפסלה מן הכהונה ובת לוי מן המעשר ובת כהן מן התרומה ואין יורשין של זה ויורשין של זה יורשין את כתובתה ואם מתו אחיו של זה ואחיו של זה חולצין ולא מייבמין.

הלכות הדרף היומי

מסכת יבמות

וכן אשה שטעתה בדין וסברה שע"י שהי' לבעלה בן שמת בחייו אינה זקוקה ליבם והלכה ונישאת לאחר וילדה ממנו בן. אין להתירה ותצא מבעלה הנוכחי¹⁰.

ג. אמרו לה מת בנך ואח"כ מת בעליך ונתייבמה ואח"כ אמרו לה חילוף היו הדברים תצא והולד ראשון ואחרון ממזר

אמרו לה¹¹ מת בנך ואחר כך מת בעליך ונתייבמה, ואחר כך נודע שחילוף היו הדברים תצא, והולד שנולד לפני השמועה או לאחר השמועה ממזר.

וכן אשה¹² שנתייבמה בטעות כגון ששמעה שמת בעלה ונתייבמה ואח"כ בא בעלה, אם היתה נשואת אחיו אינה צריכה גט מן היבם ומותרת לחזור לבעלה אם הוא ישראל, שהרי היא אנוסה בביאתה שהיתה סבורה שמת בעלה, ואם היתה ארוסה צריכה גט מן היבם, שגזרו חכמים שמא יאמרו תנאי היה לאחיו בקידושין ולא נתקיים התנאי, וא"כ לא היתה אשת אחיו מעולם וכדין נשאה זה בתורת נישואין ולא בתורת יבום, ולכך צריכה גט שלא יאמרו נשואה יוצאת בלא גט, וכיון דאצרכוה גיטא אסורה לחזור לבעלה שלא יאמרו גרושת אחיו הוא נשוא, אבל בנשואה ליכא למיחש שמא יאמרו תנאי היה לאחיו בנישואין ולא נתקיים, דהכל יודעין שאין אדם מתנה בנישואין שלא ישים בעילתו בעילת זנות.

אמרו¹³ לה מת בעלך ונשאת, ואח"כ אמרו לה כשנשאת לשני היה בעלך הראשון קיים, ועכשיו הוא מת, הולד שהתעברה מהשני קודם שמת בעלה הראשון הוא ממזר מן התורה, ושהולידה אחר שמת אינו ממזר¹⁴. ויש אומרים שהוא ממזר מדרבנן דקנסוהו גם כן.

¹⁰ עיין בתשו' רע"ק איג"ר סי' ר"ה שאף דבודאי ראוי ונכון לחפש בכה דהיתרא במה דאפשר שלא להוציא האשה מבעלה אעפ"כ קשה עלי להקל בדבר המפורש בש"ע לאיסור אף דבה"ג התיר ביש לה בנים (כמוכא ברי"ף ורא"ש פ"י דיבמות) ומהר"י מינץ סי' י"ד הביא בשם תשו' מיימוני דהראב"ן והרמ"ה הסכימו להתיר כו' וגם ראיית הר"י מהירושלמי לדהות דברי בה"ג אינו מובן. אף על פי כן הרי רוב הראשונים דנו לאיסור ומי יבא אחריהם להקל מ"מ לא עדיף משאר שונג כו'. ושם בס"י ר"י האריך עוד בזה לסתור דברי הרב השואל שבא שנית בכה דהיתרא אחרי דטעתה בדין וסברה דאינה זקוקה ומבואר מדבריו דאם מה שנשאת הי' ע"פ הוראת חכם הי' אפשר קצת לסמוך להקל (ע"ל סי' י"ז סנ"ח בהגה ומ"ש שם) אך בנ"ד דלא הי' הוראת חכם רק אומרת מותר לא מצינו להקל. ומסיק שם ז"ל ואולם אעפ"כ לאשר בלא"ה הבה"ג וסייעתו מתירים ביש לה בנים ואף דכתבתי דבזה לא אמרינן כדאי הנך לסמוך עליהם בשעת הדחק כיון דהאוסרים מיירי בשעת הדחק לאסור ביש לה בנים מ"מ י"ל דהיינו לגבי דחק זו להוציאה מבעלה אבל בנ"ד דלפי מכתב הרב השואל יש ביחוד ענין דחק וכמעט חשש סכנת נפשות להולד י"ל דהאוסרים לא אסרו במפורש כה"ג כו' וי"ל כה"ג כדאי הבה"ג וסייעתו לסמוך במילי דרבנן בשעת הדחק. ועם כ"ז יצרף הרב השואל עמו איזה גדולים מגאוני זמנינו שיסכימו עמו להתיר במקום דחק גדול עכ"ל ע"ש.

¹¹ רמב"ם שם.

¹² שו"ע ונו"כ קנט ד ולבוש שם

¹³ שו"ע ונו"כ שם יז נז

¹⁴ ואינו דוצה למי שנשאת ובא בעלה שהולד ממזר גם אחרי מיתת הבעל או שגירשה לעיל דף פז: שהיבא דבא הבעל קנסוהו חז"ל שהולד ממנו ממזר נמי לגבי השני דהולד ממנו ממזר אף לאחר מיתת הבעל או

הלכות הדרף היומי

מסכת יבמות

ד. אמרו לה מת בעליך ונתקדשה ואחר כך בא בעלה מותרת

לחזור לו אף על פי שנתן לה אחרון גט לא פסלה מן

הכהונה

אמרו¹⁵ לה מת בעלך אם לא נשאת לשני אלא נתקדשה לבד ובא בעלה הראשון, אינה צריכה גט מהשני, שלא החמירו אלא בנישאת¹⁶ אף על פי שלא נבעלה אבל לא בנתקדשה לבד, ומותרת לחזור לראשון.

ואם מת הראשון או גירשה מותרת לשני, שלא גזרו כלום אקידושי שני בלא נישואין או בלא ייחוד אחר שנתקדשה לו.

וכן בכל גט שהוא פסול מדברי תורה שאם נתגרשה בו עדיין אשת איש גמורה היא ואם נישאת בו תצא מן הראשון והשני, וכל הי"ג דרכים שנוהגים באשה שהלך בעלה למדינת הים ונשאת ואח"כ בא בעלה, נוהגין בה, אבל אם לא נשאת עדיין אלא נתקדשה, מותרת לבעלה הראשון ואינה צריכה גט משני, שהרי לא תפסו בה קידושין. ואפילו אם היה בעלה הראשון כהן לא נאסרה עליו משום גרושה, שאין כאן אפילו ריח הגט כלל כיון שהגט פסול מן התורה.

ואשה שנתקדשה ונשאת לאחד והיא היתה משודכת כבר לאחר, ונתן לה המשודך טבעת וקדשה, והיא סברה שאין זה קידושין וקבלה קידושין מזה ונשאת לו, או שהיתה מקודשת כבר זה ימים רבים לאחר ושכחה וקבלה קידושין מזה, וגם נשאת לו או נתייחדה עמו להיות לו לפלגש בקידושין בלא כתובה, הרי זו תצא מזה ומזה, וכל הדרכים הנזכרים הם בה שאין זו נקראת אנוסה דהוה לה למידק.

אבל אם אנוסה ממש להנשא לשני, או שחזרו לה בי"ד בטעות שאין בקידושי ראשון ממש¹⁷ וכה"ג ונשאת על פיהם הרי זו אנוסה גמורה היא, ומותרת לבעלה הראשון אם הוא ישראל או לוי.

גירשה, אבל היכא דמת הבעל המדינת הים כיון דלא קנס לגבי הבעל לא קנסוה נמי לגבי השני. ב"ש שם קסח

¹⁵ שו"ע ונו"כ שם נח

¹⁶ הכלל הוא בנשאת דעבדה איסור אז קנסוה דאסורה לראשון היינו לשיטת הרי"ף משום קנס לבד ולהרא"ש לאו משום קנס לבד אלא מחמת קנס חיישינן שמא יאמרו גירש הראשון ונשאת לשני אבל בקדושין דלא עבדה איסור לא קנסוה ולא חיישינן שמא יאמרו וכו' אלא יאמרו שהיה קידושי טעות. ב"ש שם קע

¹⁷ בתשובת רשב"א למד דין זה ממיכיל אשת דוד שהיתה מותרת לדוד אחר הנישואים של פלמי משום דמעו ב"ד של שאול והורו מלוה ופרומה דעתו אמלוה וא"ל מסוניא פ' האשה רבה דאיתא שם סבר ר"ג ניסת ע"פ ע"א הוי הוראה בטעות ומ"מ תצא מזה ומזה די"ל שם הוא הגרם שלא דייק שפיר מיהו קשה למה דקי"ל נשאת ע"פ שני עדים אסורה לבעלה ואין לך אונס גדול מזה ומ"מ אסורה לבעלה ובמ"ז מאריך בזה, ועיין סי' ל"א מ"ש בשם מהרי"ק. ב"ש שם קעה

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת יבמות

ה. אין ממזר מיבמה

שומרת יבם¹⁸ שנבעלה לאחר, אין הולד ממזר¹⁹, וי"א²⁰ שהוא ממזר מדבריהם.

דף עב:

ו. לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר ... בעניותינו צריכה גט מספקא ליה לשמואל האי לא תהיה אשת המת אי ללאו הוא דאתא אי דלא תפסי בה קדושין הוא דאתא

כתיב (דברים כה פסוק ה) לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר, ונסתפקו חז"ל האם אמרה²¹ תורה שאין בה היות קדושין ואין תופסין קדושין או שאסורה בלאו למי שקידש אותו אך הקדושין תופסים²²

הילכך אעפ"י שהיבמה אסורה לזר קודם שתתייבם או שתחלוץ, תפסי בה קדושין מספק ואסור לו לבא עליה וצריכה הימנו גט, ואם ירצה היבם ליבם אותה כופין את המקדש לגרש אותה.

¹⁸ שו"ע ונו"כ קנט ב

¹⁹ דעת הרמב"ם ודלא כרש"י מ"ט ב' שפ"י דלרב הוי ממזר אף לרבנן ולשמואל ספק ממזר אלא כפי' תו' שם ד"ה הכל כו' עיין שם. ביאור הגר"א שם יג

²⁰ והא דאמרינן אין הולד ממזר מיבמה היינו ממזר מדאורייתא והא דאיצטריך לאוקמי מתני' כר"ע משום דמתני' בממזר מדאורייתא ע"כ איירי ממש"ש א"ל מת בעלך כו' והאחרון אינו ממזר ואי מדרבנן ממזר כמו בראשון. אבל הרמב"ן ורשב"א הקשו עליהם. ביאור הגר"א שם יד

²¹ שו"ע ונו"כ מד ז, קנט א

²² דקים להו לחכמים דבכל מקום שנאמר בתורה לשון הויה גבי אשה על ידי קדושין משמע, ובלא תהיה דהבא נסתפקו חז"ל בפירושו, אם ר"ל לא תהיה לאיש זר לא תהא בה הויה כלומר קדושין לאיש זר, ואם כן אם קדש אחר את היבמה קודם שנתייבמה או שנתחלצה לא היו קדושין תופסין לו בה כמו שאין קדושין תופסין באשת איש, או אם פירושו לא תהיה לאיש זר אפילו כשהיה בה הויה, כלומר אף על פי שנתקדשה לזר וקדושיו תופסין בה אפילו הכי לא תהיה לו לאשה לאותו איש זר אלא הוא יגרש אותה והיבם ייבם אותה אה"כ או יחלוץ לה, וא"כ לפי פירוש זה משמע אם נתקדשה היבמה לאיש זר קודם שתחלוץ או שתתייבם קדושין תופסין לו בה

הלכות הדף היומי

מסכת יבמות

ואם לא ירצה היבם ליבם אותה אלא לחלוץ לה, אם קדשה זר מכיון שחשב שאינה זקוקה ליבום²³ מחמת עדות ואפילו עד אחד, חולץ לה ועודה ארוסה²⁴, שאין צריך המקדש לגרש אותה קודם החליצה ומותרת אח"כ למקדש, אבל צריך לקדשה אחר כך פעם אחרת דקידושין הראשונים אינן אלא קידושי ספק, לכך צריך לקדשה קידושי ודאי.

במה דברים אמורים שקדשה בשוגג שלא ידע שהיתה זקוקה ליבם, אבל אם קדשה במזיד שידע שהיתה זקוקה ליבם קנסינן ליה לאוסרה עליו עולמית אף אם ירצה היבם לחלוץ לה אלא יגרשנה,

ואם היבם הוא ישראל אם רוצה ליבמה מיבם אותה, ואם הוא כהן אסורה לו וחולץ לה ומתירה לשוק ולא למקדש, ואפילו אם חזר וקדשה המקדש אחר שחלץ לה היבם מוציאן אותה ממנו, כיון שקדשה כבר באיסור במזיד קנסינן ליה.

ז. נשואין יש בה דמיחלפא באשה שהלך בעלה למדינת הים

כל האמור הוא בנתקדשה אך שומרת יבם²⁵ שנשאת לזר בין במזיד בין בשוגג בין שיש לו בנים ממנה בין שאין לו בנים ממנה טפילו לא בא עליה, תצא מזה ומזה, ואפילו מת היבם תצא מן הבעל, ואפילו חזר הבעל ונשאה אחר שחלץ לה היבם תצא, שגזרו בה חכמים משום אשה שהלך בעלה למדינת הים וניסת ואח"כ בא בעלה שדינה הוא שתצא מזה ומזה, שהרי אסורה לבעל ולבועל מן התורה, וכל הי"ג דרכים שנאמרו בדף פז: הם בה, הכי נמי גזרו ביבמה שנשאת לשוק להחמיר עליה בכל הדרכים הללו דלא ליתו למיחלף, אלא שבכאן אין הולד ממזר, ויש אומרים שגם בכאן הולד ממזר דרבנן ויבמה חולץ לה ואח"כ תהיה מותרת לאחרים.

²³ לדעת המחבר אפי' אם קידש בשוגג אסורה למקדש אפי' אם ירצה היבם לחלוץ ובאמת לרוב הפוסקים מותרת למקדש וכן הרמב"ן ורשב"א והרא"ש כתבו בשם הי"ג דאיירי בקידש במזיד גם הרמב"ם י"ל דאיירי בקידש במזיד כי ס"ל הסוגיא איירי במזיד מדתני שלא יהא הומא נשכר כמ"ש בתו' וכ' הוא מה שמפורש בש"ס כדרכו תמיד וכן משמע ממניד שהביא דעת הרמב"ן ורשב"א ולא כתב דרמב"ם חולק עליהם, לכאורה קשה על המחבר שפוסק כאן דאסורה למקדש אחר החליצה ובס"ס י"ז פסק דמותרת למקדש ודין זה ילפינן משם דגזרינן אטו אשה שהלכה למ"י כמ"ש בתוספות וכל הפוסקים ולמה מחמיר כאן יותר וכן קשה על הדין שכתב הת"ה אם היתה סבורה שמת תצא מן המקדש ושם מותרת לו וצ"ל שוגג דכאן לאו ע"פ עד אלא קול בעלמא ואם היה ע"פ עד באמת מותרת למקדש. ב"ש שם א

²⁴ ואי לא דמסתפינא אמינא שטוב יותר הוא שיגרש אותה ג"כ המקדש קודם שיחלוץ לה יבמה, דאי לא יגרשנה קודם החליצה היאך יחלוץ לה יבמה, הא כתיב אם לא יחפוץ לקחתה וחליצה וגו', דמשמע הא אם היה חפץ לקחתה עכשיו לא היה חולץ אלא היה מייבם, ואם היא עודה מקודשת היאך היה מייבם, לכך יותר טוב שיגרשנה המקדש ויחלוץ לה יבמה ואח"כ יחזור ויקדשה קידושי ודאי, נ"ל. אלא שהפוסקים לא כתבו כן. אבל נ"ל להחמיר לעשות כן. לבוש קנט א

²⁵ שו"ע ונו"כ שם ב

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת יבמות

ודווקא בידוע שיש לה יבם אבל מחמת קול שיש לה יבם לא תצא²⁶.

שומרת יבם²⁷ שזינתה מותרת ליבם, שלא מצינו שאסרה עליו התורה על הבעל אשה שזינתה אלא גבי אשת איש.

במה דברים אמורים כשהיבם הוא ישראל, אבל אם הוא כהן אסורה לו מאחר שנבעלה לפסול לה פגמה לכהונה, ויש אומרים 28 שאסורה לבעול משום קנסא.

ח. האומר לאשה הרי את מקודשת לי ... לאחר שיחלוץ לך יבמיד אינה מקודשת

האומר לאשה²⁹ הרי את מקודשת לי בפרוטה זו לאחר שאתגייר או לאחר שתתגיירי, לאחר שאשתחרר לאחר שתשתחררי, לאחר שימות בעליך לאחר שתמות אחותך אינה מקודשת, לפי שאינו יכול לקדשה מעכשיו שאין קידושין תופסין לו בה שהרי הוא דבר שלא בא לעולם, וק"ל שאין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם. ואפילו אם הקדושין בעין, מ"מ קדושין הראשונים לאו קדושין הם וצריך לקדשה מחדש אחר שנתגייר, ויאמר אז שמקדש אותה בזה, ודוק כשהם עדיין בעין³⁰.

והאומר³¹ ליבמה הרי את מקודשת לי בפרוטה זו לאחר שיחלוץ לך יבמיד הרי זו ספק מקודשת, שהרי גם אם קידשה זר ללא חליצה הרי זה ספק קידושין כמו שנתבאר.

²⁶ ב"ש שם ז

²⁷ שו"ע ונו"כ שם ג

²⁸ רמ"א שם מהנ"י אף על גב דהיא מותרת ליבם מ"מ לבעול אסורה לכאורה קשה הא בת שבע היתה א"א והיתה מותרת לדוד מחמת שהיתה מותרת לבעלה כי דוד בא עליה באונס כמ"ש פ"ק דכתובות וכמ"ש בסימן י"א לכאורה נראה מכאן נמי ראיי' למ"ש שם דעיקר כתירוץ בתרא שם בכתובות דהיתה מותרת לדוד מחמת גט כריתות ודוחק בדוד לא היה שייך קנס או דאותו זמן לא נתחדש דין זה עדיין כל זה דוחק הוא גם עכ"פ נשמע בזמן הזה המאנס אשת ישראל אסור' לו ובש"ג דף תל"ד כתב אף ליבם אסור. ב"ש שם ט. וע' במל"מ ספ"ב מהל' סוטה על דברי הנ"י כתב לא ידעתי היכן נאמרה גזירה זו והדבר צריך תלמוד שהרב ז"ל יחדש גזירה שלא נזכרה בתלמוד וע' בתשו' מוצל מאש סי' מ"ו. (וע' בתשובת ח"ס סי"א סי' כ"ו מ"ש בזה ומסיים דמי שרואה לפי הזמן והמקום להתיר לבעול שומרת יבם שזינתה היינו אחר שיחלוץ לה יבמה מאן מרמי לה מיניה אבל מאתי לא תצא הוראה ע"ש). וע' בתשו' כנ"י סי' ס"ז בהיתר ספק הב' ע"ש. פ"ת שם ט

²⁹ שו"ע ונו"כ מה

³⁰ ב"ש שם ט. ועיי"ש בהמקנה בקונ"א שדן אם צריכה לומר הן או שמוכת מקידושין ראשונים שכבר נרצתה והוכיח מל' הב"ש שאין צריכה לומר הן.

³¹ שו"ע ונו"כ שם ו

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>